

UITKOMSTEN DROESENQUÊTE

Dierenartsen positief over bedrijfsbehandelplan

- Steeds vaker blijkt dat paarden met droes niet altijd het klassieke beeld met abscessen rondom de voorste luchtwegen hoeven te vertonen. Ook mildere vormen, alleen (matige) koorts of neusuitvloeiing, komen voor. De infectieziekte wordt daardoor niet altijd herkend. Uit een enquête blijkt dat dierenartsen veel zien in een bedrijfsbehandelplan voor droes, waarbij naast gericht management van zieke dieren, ook paarden opgespoord worden die uiterlijk gezond lijken, maar wel de bacterie bij zich dragen.

Droes komt in het hele land regelmatig voor, blijkt uit een onderzoek onder 114 Nederlandse paardendierenartsen. Vrijwel alle dierenartsen zien één tot vijf keer per jaar een droesgeval, sommigen zelfs zes tot tien keer. Dat schrijft Rhana Aarts in haar afstudeerscriptie voor de opleiding Equine, Leisure & Sports van hogeschool Van Hall Larenstein. Aarts voerde haar onderzoek naar droes uit samen met GD.

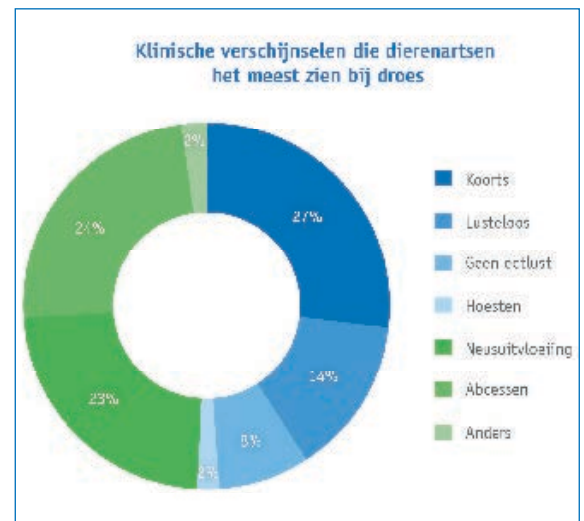
UITERLIJKE SYMPTOMEN

Uit Aarts' onderzoek blijkt dat paardendierenartsen zich vooral richten op de uiterlijke symptomen van droes, zoals koorts, abscessen, neusuitvloeiing en lusteloosheid (zie figuur 1). Maar niet alle paarden met droes hebben deze duidelijke verschijnselen. Ongeveer 10 procent van de paarden die droes hebben gehad, wordt drager van de droesbacterie *Streptococcus equi equi*. Zij vertonen nogal eens geen of milde symptomen, maar zijn wel besmettelijk voor andere dieren omdat ze de bacterie bij zich dragen in de luchtzakken. Van de dierenartsen blijkt 92 procent op de hoogte van het risico van dragerdieren. Mogelijk omdat om deze dragers op te sporen eerst nadere diagnostiek nodig is, worden deze paarden vaak niet behandeld. Dit kan grote gevolgen hebben voor de verspreiding van de infectieziekte. De meest gebruikte methode om dragers op te sporen is de (drievoudige) neusswab (50 procent van de gevallen), gevolgd door luchtzakspoeling (36 procent) en neusspoeling (14 procent).

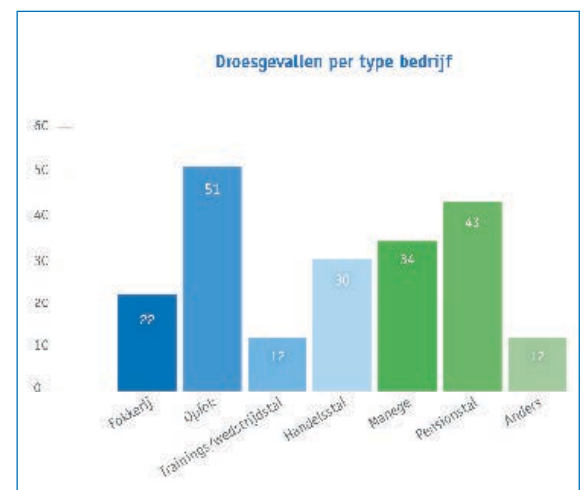
BEDRIJFSAANPAK

Uit het onderzoek van Aarts blijkt verder dat droes op alle soorten bedrijven voorkomt. Het meest zien dierenartsen de infectie op opfokstallen (zie figuur 2), waar vaak grote groepen jonge paarden staan. Dit ligt voor de hand, want jonge dieren zijn vatbaar voor droes. De bacterie wordt echter ook steeds vaker gevonden bij paarden van andere leeftijden. Behalve op opfokstallen wordt droes tegenwoordig steeds meer gediagnosticeerd op pensionstallen en maneges met volwassen en oudere paarden.

Voor paardenhouders is het nuttig om te weten hoe te handelen bij droes. Niet alleen bij een uitbraak, maar juist ook om toekomstige uitbraken te voorkomen. Een mogelijke oplossing hiervoor is een bedrijfsmatige aanpak van droes, aldus Aarts. Uit haar afstudeeronderzoek blijkt dat 82 procent van de paardendierenartsen positief is over een bedrijfsbehandelplan voor droes. De identificatie van dragerdieren speelt een belangrijke rol bij zo'n gecontroleerde aanpak. Volgens Aarts is het noodzakelijk dat alle betrokken partijen in de paardenhouderij samenwerken: alleen dan kan droes, een van de meest voorkomende infectieziekten bij paarden, met succes worden aangepakt. ●

Figuur 1: klinische verschijnselen droes

Figuur 2: droes op verschillende bedrijven